

[Duborg.]

ling, fordi det burde være bestemmende for den finansielle Politik, som Regeringen agter at følge.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom i sin Tale forleden her i Tinget med nogle ret besynderlige Udtalelser, som, hvis de var fremsat af et af os andre almindelige Medlemmer, vel ikke vilde have vakt megen Opmærksomhed, men da disse Udtalelser fremkom fra en saa fremstaaende Personlighed i vort politiske Liv, mener jeg ikke, man kan forbigaa dem i Tavshed. Den højtærede Landbrugsminister mente, at der i Virkeligheden var ret gode Vilkaar for hele vor store Fedevarereproduktion, og han udledede deraf, at følgelig var der ogsaa ret gode Vilkaar for det mindre Landbrug. Jeg tror imidlertid, den højtærede Landbrugsminister her tager ganske fejl. Ministeren maa dog vide, at selv for det mindre Landbrug er selve Forholdet mellem Prisniveauet paa de indkøbte Foderstoffer og de færdige Varer et mindre Spørgsmaal i Forhold til det afgørende, hvorledes hele Avlen udbringes. Da er det jo saaledes, at den Nedgang, der finder Sted der, rammer i lige saa høj Grad Fedevarereproduktionen, som den rammer andre Varer indenfor Landbrugets Produktion, og det drejer sig her ogsaa for de mindste Landbrug om procentvis set ganske mægtige Beløb.

Hvis vi tager de mindre Landbrugs særlige Produktionsforhold, saa ligger efter de offentliggjorte Regnskaber Forholdet omtrent saaledes, at ca. 40 pCt. af Fodervarerne i de stærkest drevne Landbrug tilvejrbringes ved Indkøb, medens de 60 pCt. avles paa Stedet. Selv nu er det jo imidlertid en given Ting, at selv om disse 40 pCt., der købes, kan omsættes med en lille Fortjeneste, bliver det kun et ringe Bidrag til hele Ejendommens Udbytte, naar de 60 pCt., som avles paa selve Stedet, og som i Virkeligheden er Hovedindtægten for ethvert Landbrug, enten det er stort eller lille, giver et saa ringe Udbytte, som de nuværende Priser betinger.

Jeg tror i det hele taget, der er nogen Misforstaaelse af, hvor stor en Rolle Priserne paa Raastoffer spiller for Landbruget. Jeg kan ganske simpelt og ganske kort belyse dette derved, at der i det samlede danske Landbrug rundt regnet avles 10 Mill. Tons Foderenheder om Aaret, og der købes 2 Millioner. Man vil altsaa se, at selv med den stærke Import, her er til Landet af Foderstoffer, repræsenterer disse dog kun cirka en Sjettedepart af, hvad der anvendes,

og det er de fem Sjettedele, der avles paa den danske Jord, der er fuldkommen afgørende for Landbrugets samlede Rentabilitet.

Jeg vil derfor meget advare imod at tro, at hele Økonomien er tilfredsstillende, naar der er et nogenlunde Forhold mellem Prisen paa indkøbte Fodervarer og Prisen paa de færdige Produkter. Hele Landets Økonomi afhænger i Virkeligheden deraf, at de Varer, der fremstilles, opnaar en saadan Pris, at Jordens Dyrkning giver et nogenlunde Udbytte, og der er det, man kan ikke blot hævde, men paavise, at med de nuværende Konjunkturer er dette Forhold ikke til Stede.

Den højtærede Landbrugsminister fremkom med en meget mærkelig Udtalelse om, at Landbruget nu kom til Staten og krævede Hjælp og henvendte sig til de andre Erhvervsgrupper om Hjælp, og Ministeren mente, at Landbruget lige saa lidt i Nedgangstider som i Opgangstider kan forlange en saadan Hjælp; hvis vi forlanger en saadan Hjælp i Nedgangstider, ja, saa maa vi omvendt i Opgangstider komme og sige, at vi vil give ekstraordinære Bidrag til Staten eller til de andre Erhverv.

Jeg tror, den højtærede Landbrugsminister ganske har misforstaaet Venstres Optræden eller Venstres Tale her i denne Sal. Der er ingen fra vor Side, som kræver eller overhovedet ønsker at kræve nogen Hjælp fra Staten eller fra de andre Erhverv til at klare den Vanskelighed, vi er i. Det, som vi gør os til Talsmænd for politisk set i denne Forbindelse, er dette, at ogsaa Staten skal indrette sin Politik efter de værende Forhold. Vi forlanger aldeles ikke noget Tilskud fra Staten til vor Produktion, og jeg kan yderligere tilføje, at der fra Venstres Side endogsaa vilde blive ydet Modstand, hvis et saadant Forslag fremkom, idet vi ikke tror, at noget saadant overhovedet hviler paa en forstandig Økonomi.

Det, vi kræver, er dette, at saa langt Statens Evner — og de er meget begrænsede —, men saa langt Statens Magt og Evner rækker, skal den i sin hele Husholdning indrette sig efter de Forhold, som Erhvervet lever under. Dette er vort Krav, og hvis man kalder det et Krav om Hjælp, ja, saa maa jeg sige, at saa har den højtærede Landbrugsminister en besynderlig Opfattelse af Begrebet Hjælp.

Den højtærede Landbrugsminister vilde ogsaa gøre gældende, at Venstres Stilling her i dette Spørgsmaal var i Strid med god liberal Politik. Jeg tror dog, man maa erkende, hvis man i det hele taget har For-